

Enheten för handel och tekniska regler

YTTRANDE

2021-05-28 Dnr 2021/00668-4

Finansdepartementet

Endast via e-post.

SOU 2020:46 En gemensam angelägenhet

Er ref. Fi2020/03418

Sammanfattning

Kommerkollegium tackar för möjligheten att lämna synpunkter på den remitterade utredningen. Kollegiet har utifrån sitt uppdrag kommenterat utredningens slutsatser och förslag, sammanfattningsvis enligt följande.

Kommerkollegium ser att fördelarna med internationell handel inte är jämnt fördelade idag och att olika grupper har olika förutsättningar att dra nytta av den internationella handels internationell handel.

Kommerkollegium är positiv till utredningens bedömning att dessa utmaningar bör kunna hanteras inom nationella trygghetssystem.

Kommerkollegium instämmer även i utredningens slutsats om att ökad jämlikhet och stärkt ekonomisk potential är förenliga mål.

Kommerkollegium ser även positivt på utredningens förslag om att motarbeta hinder för deltagande på arbetsmarknaden och förslaget att utvidga Medlingsinstitutets uppdrag om lönestrukturstatistik.

Kommerkollegium föreslår att uppdraget kompletteras med faktorer kopplade till internationell handel såsom lönestatistik för sysselsättning understödd av export eller import.

Kommerkollegium vill understryka vikten av att en EU-rättslig analys görs där författningsåtgärders påverkan på den fria rörligheten vägs in. I den analysen ska en proportionalitetsbedömning göras där förslagets handelshindrande konsekvenser vägs mot dess nödvändighet och ändamålsenlighet. Kommerkollegium ser att flera av förslagen i utredningen saknar en sådan analys. En sådan analys måste även göras vid implementering av EU-rätt.

Kommerkollegium bedömer att flera av författningsförslagen innehåller bestämmelser som omfattas av eller kan omfattas av anmälningsplikt i enlighet med direktiv 2006/123/EG.

Kommerskollegium rekommenderar vidare att förslaget om ändring i *alkoholförordningen (2010:1635)* anmäls i enlighet med direktiv (EU) 2015/1535 då det innehåller tekniska föreskrifter. Övriga förslag omfattas inte av anmälningsplikt i enlighet med direktiv (EU) 2015/1535.

Kommerskollegium bedömer att inget av förslaget omfattas av anmälningsplikt i enlighet med WTO:s TBT-avtal.

Kommerskollegiums uppdrag

Kommerskollegium ansvarar för frågor som rör utrikeshandel, EU:s inre marknad och handelspolitik. Kommerskollegiums uppdrag är att verka för frihandel. Det innebär att vi verkar för fri rörlighet på den inre marknaden och för liberaliseringar av handeln mellan EU och omvärlden samt globalt.

1 Generella synpunkter

Kommerskollegium ansvarar för frågor som rör utrikeshandel, EU:s inre marknad och handelspolitik. Kommerskollegiums uppdrag är att verka för frihandel. Det innebär att vi verkar för fri rörlighet på den inre marknaden och för liberaliseringar av handeln mellan EU och omvärlden samt globalt.

Kommerskollegium ska i sitt uppdrag integrera frågor om hållbar utveckling i sitt arbete, samt integrera ett jämställdhetsperspektiv.¹ Kommerskollegium ska även bidra till analysstöd i frågor som avser handel för ekonomisk, miljömässig och social hållbarhet, inklusive arbetsvillkor, jämställdhet och regeringens feministiska handelspolitik.²

Det är mot den bakgrunden Kommerskollegium vill lämna nedanstående generella synpunkter. Kommerskollegium vill dock inledningsvis betona att flera av de frågeställningar som utredningen berör är av global natur och även om utredning uppdrag gäller att se till utvecklingen i Sverige går det inte att separera från utvecklingen globalt sett.

Kommerskollegium hade därför gärna sett en utförligare redogörelse av initiativ för att skapa jämlika förhållanden, både på EU-nivå och globalt. Kommerskollegium vill också lyfta fram behovet av att åtgärder för jämlikhet vidtas inom ramen för det internationella samarbetet.

¹ Förordning (2012:990) med instruktion för Kommerskollegium.

² Regeringen, Utrikesdepartementet - *Regleringsbrev för budgetåret 2021 avseende Kommerskollegium*, dnr UD2020/03392 UD2020/18600 UD2020/18968(delvis) m.fl.

1.1 Handelspolitikens roll i att bidra till inkluderande ekonomisk tillväxt

I Agenda 2030 identifieras internationell handel som ett viktigt instrument för att bidra till en inkluderande ekonomisk tillväxt. Detta inkluderar att nyttan med och fördelarna från internationell handel blir mer inkluderande och kommer fler till godo. Detta uppdrag ligger väl i linje med utredningens definition av inkluderande ekonomisk tillväxt som en tillväxt vars frukter kommer alla i en befolkning till del.³

Det kan även noteras att SCB har dragit slutsatsen att ökad ojämlikhet och genomförandet av SDG 10⁴ en av de största utmaningarna med det nationella genomförandet av Agenda 2030. Denna bild bekräftas väl av utredningens problembeskrivning av hur Sveriges utveckling gått i linje med den globala trenden att ekonomisk tillväxt bidragit till att jämna ut villkoren mellan länder men ökat ojämlikheten inom länder.⁵

Enligt Kommerskollegiums bedömning står det också klart att fördelarna med internationell handel inte är jämnt fördelade. Öppenhet för internationell handel skapar strukturomvandlingar i produktionsstrukturen och på arbetsmarknaden som påverkar faktor såsom sysselsättningsgrad, inkomstfördelning. Vinsterna från denna strukturomvandling beror på hur snabbt och i vilken utsträckning resurser omfördelas till de sektorer av den nationella ekonomin som har en komparativ fördel. Den period som följer på strukturomvandlingar brukar omnämnas anpassningsperiod. Även om ett land som helhet tjänar på handelsliberaliseringar så finns det grupper som, i alla fall på kort sikt, kan förlora på liberaliseringen under denna anpassningsperiod.⁶

Dessutom står det klart att olika grupper har olika förutsättningar att delta i och dra nytta av fördelarna med internationell handel. För att ta jämställdhet som exempel så tillhandahåller Kommerskollegiums bland annat en översikt av generella hinder och barriärer för kvinnor i höginkomstländer att delta i och dra nytta av fördelarna med internationell handel.⁷ Det bör noteras att dessa barriärer är sammanställda på aggregerad nivå och inte specifikt för Sverige. Många av dessa hinder sammanfaller väl med generellt sett erkända hinder för

³ SOU 2020:46 s. 125.

⁴ Mål 10 i de globala målen i Agenda 2030

⁵ SCB, *Lämna ingen utanför Statistisk lägesbild av genomförandet av Agenda 2030 i Sverige*, oktober 2020.

⁶ Se vidare resonemang i Kommerskollegium, *Handel och social hållbarhet – en kartläggning och analys* (2016).

⁷ Kommerskollegium *Trade and gender gaps – can trade policy contribute to gender equal value chains?* (2020).

kvinnors delaktighet i ekonomisk aktivitet, vilka också tydligt beskrivs i utredningen.

Det finns olika sätt att hantera eventuella negativa sociala effekter av handelsliberalisering. Som utredningen beskrivit har Sveriges metod för att kompensera förlorare i strukturomvandlingen historiskt sett varit genom nationella åtgärder och förstärkta trygghetssystem. Även om handelspolitiken kan spela en viss roll i att bidra till att de positiva effekterna av handel blir mer inkluderande och kommer fler till gagn, t ex genom att främja kvinnors delaktighet i internationell handel⁸, kan handelspolitiken inte ersätta och är helt beroende av nationella åtgärder för att säkerställa att dess positiva effekter fördelas mer inkluderande. Kommerskollegium är därför generellt sett positivt inställda till Utredningens utgångspunkt att eventuella negativa effekter för individer, grupper av individer eller företag, till följd av strukturomvandlingar efter internationalisering, frihandel och öppenhet mot omvärlden, i första hand hanteras genom nationella åtgärder såsom exempelvis sociala trygghetssystem.

Kommerskollegiums utredningar visar att det finns enorm ekonomiska potential både för kvinnor på individnivå att delta i internationell handel, samt för samhället i stort att främja kvinnors ekonomiska egenmakt genom att öka andelen kvinnor involverade i internationell handel, varför handelspolitiken bör prioritera att bidra till ökad jämställdhet och kvinnlig ekonomisk egenmakt.⁹ Kommerskollegium instämmer därför i utredningens slutsats om att ökad jämlikhet och stärkt ekonomisk potential är förenliga mål.

Slutsatserna i utredningen om att kvinnor fortfarande tar större ansvar för obetalt arbete, jobbar deltid, har lägre kapitalinkomster, den starka sektorsegregationen på arbetsmarknaden och stora gapet i chefspositioner, är faktorer som också tydligt hindrar kvinnors möjligheter att delta i internationell handel. Både som arbetstagare inom sektorer kopplade till handel, samt som entreprenörer/egenföretagare som tar steget ut i värdekedjor och börjar importera eller exportera sina varor eller tjänster.

Mot bakgrund av detta är Kommerskollegium generellt sett positivt inställda till förslag som bidrar till att riva hinder för fullt deltagande i arbetsmarknaden som bland annat försvårar för kvinnor och män att ta del i och dra nytta av fördelarna med internationell handel i samma

⁸ Se Kommerskollegium, *Trade and gender gaps – can trade policy contribute to gender equal value chains?* (2020).

⁹ Se Kommerskollegium *Trade and gender gaps – can trade policy contribute to gender equal value chains?* (2020).

utsträckning. Det ligger dock inte inom ramen för Kommerskollegiums uppdrag att i detalj kommentera på förslag gällande specifika förändringar av nationella trygghetssystem eller omfattningen av ekonomiska transfereringar i syfte att riva dessa hinder.

Kommerskollegium välkomnar dock utredningens förslag om att utvidga Medlingsinstitutets uppdrag om lönestrukturstatistiken och att i sin analys av löneskillnader mellan kvinnor och män även redovisa beräkningar av den horisontella lönesegregeringen på svensk arbetsmarknad.¹⁰ Uppdraget bör enligt Kommerskollegium kompletteras med faktorer kopplat till internationell handel, såsom lönestatistik för sysselsättning understödd av export eller import m.m. Detta i syfte att få en tydligare bild av eventuella löneskillnader i sektorer och yrken kopplade till internationell handel, jämfört med löneskillnader i ekonomin i sin helhet.

1.2 Särskilt om förslag om målet för det internationella biståndet

Kommerskollegium noterar förslaget att temporärt justera målet för det internationella biståndet till 0,7 procent av bruttonationalinkomsten, i enlighet med Sveriges internationella åtagande och utnyttja de frigjorda 0,3 procenten för att säkerställa en bättre fungerande mottagnings- och etableringsprocess i landet.

Det handelsrelaterade biståndet spelar stor roll för handelspolitikens möjligheter att bidra till en inkluderande ekonomisk tillväxt på global nivå i enlighet med Agenda 2030, samt att integrera utvecklingsländer i det globala handelssystemet och i globala värdekedjor. Mot bakgrund av detta anser vi att detta förslag inte bör påverka omfattningen av det handelsrelaterade biståndet.

Utredningen lyfter också att Sverige valt att i växande utsträckning föra över resurser till internationella organisationer och att en effekt av detta är att Sveriges kontroll över hur medlen används är mycket begränsad. Kommerskollegium hade önskat ett mer underbyggt resonemang kring hur Utredningen kommer fram till detta resultat, samt anser att OECD:s definitioner i sammanhanget bör användas.

1.3 Fri rörlighet på EU:s inre marknad

Utredningen har föreslagit flera olika åtgärder inom skilda områden för att främja jämlikhet. Kommerskollegium noterar att flera förslag saknar utförliga analyser av förhållandet till EU-rätten, särskilt fördragens

¹⁰ SOU 2020:46 s. 638.

bestämmelser om fri rörlighet. I dessa fall saknas också en proportionalitetsbedömning där förslagets eventuella negativa konsekvenser för den fria rörligheten avvägs mot förslagets ändamålsenlighet och nödvändighet. Exempelvis saknas dessa överväganden avseende de åtgärder som föreslås vad gäller reglering av spelmarknaden och för alkohol och tobak.¹¹

Utredningen har, delvis i anslutning till ovan nämnda reglering, föreslagit en systematisk genomgång av olika lagar som implementerar EU-rätt i syfte att identifiera outnyttjat nationellt handlingsutrymme.¹²

Kommerskollegium vill här betona vikten av att implementering av EU-rätt, där EU-rätten ger möjlighet till ett nationellt handlingsutrymme, sker på ett sätt som inte skapar omotiverade hinder för den fria rörligheten och som är förenligt med proportionalitetsprincipen. Kommerskollegium instämmer dock generellt sett i utredningens bedömning om behovet av åtgärder för att säkra en korrekt efterlevnad av EU-rätten.¹³

Utredningen har även angett att fri rörlighet ”gynnar kapitalet på arbetets bekostnad”.¹⁴ Kommerskollegium hade gärna sett ett mer förklarande resonemang kring vad som avses här. En problematisering kring den fria rörlighetens potentiella nackdelar bör även inkludera ett resonemang kring de fördelar den fria rörligheten medför, både ur ett svenskt och ett europeiskt perspektiv.

Kommerskollegium vill avslutningsvis betona att vikten av att åtgärder t.ex. för att stärka konsumentskydd eller arbetstagare när det är möjligt vidtas inom ramen för EU-samarbetet. En harmonisering säkerställer både konsumentskydd och fri rörlighet på den inre marknaden.

2 Anmälan av nya krav på tjänsteverksamhet

Av 20 § p.6 förordningen (1996:1515) med instruktion för Regeringskansliet följer att Regeringskansliet ska anmäla förslag till författningar i enlighet med informationsförfaranden som följer av Sveriges medlemskap i EU. Ett sådant förfarande föreskrivs i tjänstedirektivet avseende nya eller förändrade krav på tjänsteverksamhet.¹⁵

Tjänstedirektivet definierar krav som ”skyldighet, förbud, villkor eller begränsning som föreskrivs i medlemsstaternas lagar eller andra

¹¹ SOU 2020:46 s. 811-822.

¹² SOU 2020:46 s. 920f.

¹³ SOU 2020:47 s. 922.

¹⁴ SOU 2020:46 s. 36 jfr s. 903 och 906.

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden, artiklarna 15.7 och 39.5

författningar eller som följer av rättspraxis eller administrativt förfarande”.¹⁶

Flera av de krav som föreslås i utredningen utgör i kollegiets mening krav på tjänsteverksamhet. Tjänstedirektivet innehåller dock flera undantag från anmälningsskyldigheten. För enklast möjliga hantering kommer därför nedan en bedömning av samtliga krav i utredningens författningsförslag, i samma ordning som i kapitel 31.

2.1 Förbud mot kommersiella annonser vid marknadsföring av spel

Förbudet innebär ett krav på kommersiella aktörer att inte sälja annonser för marknadsföring av spel. Tjänstedirektivet innehåller förvisso ett undantag för spelverksamhet (i artikel 2) men det är inte uppenbart att det omfattar kringtjänster, såsom marknadsföring. Oaktat undantaget så omfattas speltjänster av bestämmelserna i EU:s grundfördrag, och har varit föremål för ett antal rättsfall som bildar praxis på området. Denna praxis bestämmer förutsättningarna för hur spel får regleras på den inre marknaden. Utredningen gör ingen EU-rättslig bedömning av frågan om annonsförbudet. En bedömning av om förslaget är tillåtet enligt EU-rätten och om det bör anmälas behöver därför göras.

2.2 Krav på uppgifter i hyresvärdars skriftliga meddelanden

Tjänstedirektivet innehåller två bestämmelser om anmälningsskyldighet. Den ena avser krav på tjänsteutövare som är etablerade i Sverige och omfattar endast ett antal *specifika krav* som räknas upp i direktivet.¹⁷ Den andra avser *samtliga krav* som är tillämpliga på tjänsteutövare som inte är etablerade i Sverige, utan i ett annat land inom EU/EES, och som tillfälligt tillhandahåller tjänster i Sverige.¹⁸

Enligt kollegiets bedömning innebär kravet på hyresvärdars skriftliga meddelanden inte något anmälningsskyldigt krav på tjänsteutövare som är etablerade i Sverige. Om reglerna kan komma att tillämpas på företag som inte är etablerade här, utan bara bedriver tillfällig verksamhet i Sverige, gör kollegiet emellertid bedömningen att de remitterade bestämmelserna är anmälningsskyldiga enligt tjänstedirektivet.¹⁹

¹⁶ Artikel 4.7.

¹⁷ Anmälningsskyldigheten regleras i artikel 15.7, som hänvisar till artikel 15.2 där de anmälningsskyldiga kraven listas.

¹⁸ Anmälningsskyldigheten regleras i artikel 39.5.

¹⁹ Artikel 39.5.

2.3 Preskription av fordringar efter 10 år

Tjänstedirektivet innehåller ett undantag för tjänster som tillhandahålls av officiellt utnämnda notarier och utmätningsmän (artikel 2.1).

Utredningen gör ingen bedömning av huruvida förslaget om preskription av fordringar bör omfattas av undantaget och kollegiet har svårt att göra en egen bedömning utifrån de uppgifter som framgår av utredningen.

2.4 Bindande anställningserbjudanden & sanktionsavgift vid utfärdande av arbetstillstånd

Tjänstedirektivet innehåller ett undantag för möjligheten för medlemsstaterna att kräva en visering eller ett uppehållstillstånd för sådana tredjelandsmedborgare som förflyttar sig till en annan medlemsstat för att tillhandahålla en tjänst som inte omfattas av den ordning för ömsesidigt erkännande som fastställs i artikel 21 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet (artikel 17.9). Kollegiet gör bedömningen att kravet på att anställningserbjudanden ska anses bindande, samt de föreslagna sanktionsavgifterna faller inom detta undantag i direktivet. Utredningen gör dock ingen egen bedömning.

2.5 Jäv i fristående skolor

Tjänstedirektivet ska inte tillämpas på verksamhet som har samband med utövandet av offentlig makt enligt artikel 45 i fördraget. Utredningen gör ingen närmare bedömning av den EU-rättsliga definitionen, men kollegiet gör bedömningen att det är tydligt att det är myndighetsutövning som avses, och att förslaget därmed faller utanför tjänstedirektivets tillämpningsområde.

2.6 Jämställdhet i samhällsorientering för invandrare

Tjänstedirektivet innehåller ett undantag för icke-ekonomiska tjänster av allmänt intresse. Undantaget avser tjänster som inte utförs mot ekonomisk ersättning. Sådana verksamheter utgör inte tjänster i den mening som avses i artikel 50 i fördraget och omfattas i alla händelser inte av tjänstedirektivet. Det betyder att icke-ekonomiska tjänster av allmänt intresse, till exempel tjänster som inte utförs mot ersättning inom den nationella grundutbildningen, inte omfattas av tjänstedirektivet. Utredningen gör ingen bedömning av om huruvida samhällsorientering för invandrare skulle kunna omfattas av undantaget och kollegiet har svårt att göra en egen bedömning utifrån de uppgifter som framgår av utredningen.

2.7 Informationstext vid alkoholreklam

Enligt kollegiets bedömning innebär kravet på informationstext vid alkoholreklam inte något anmälningspliktigt krav på tjänsteutövare som är etablerade i Sverige. Om reglerna kan komma att tillämpas på företag som inte är etablerade här, utan bara bedriver tillfällig verksamhet i Sverige, gör kollegiet emellertid bedömningen att de remitterade bestämmelserna är anmälningspliktiga enligt tjänstedirektivet.

2.8 Ersättning för lokalkostnader för gymnasieskolan

Tjänstedirektivet omfattar inte statligt stöd från medlemsstater vilket omfattas av gemenskapens konkurrensregler. Kollegiet noterar att utredningen gör bedömningen att ersättningen omfattas av EU:s statsstödsregler. I så fall omfattas förslaget inte av tjänstedirektivet.

2.9 Statlig hyresgaranti

Kollegiet bedömer att föreslaget om en statlig hyresgaranti inte innehåller nya eller förändrade krav på tjänsteverksamhet och att de därför inte behöver anmälas enligt tjänstedirektivet.

Enligt tjänstedirektivet måste krav på tjänsteverksamhet kunna motiveras av tvingande hänsyn till allmänintresset, samt vara proportionerliga i förhållande till sitt syfte.²⁰ En sådan motivering kommer att efterfrågas i samband med anmälan. Kollegiet svarar gärna på eventuella frågor kring anmälningsförfarandet.

3 Anmälan av tekniska föreskrifter

Enligt 20 § 6 p. i förordningen (1996:1515) med instruktion för Regeringskansliet ska Regeringskansliet anmäla förslag till författningar i enlighet med de procedurer som följer av Sveriges EU-medlemskap eller av andra internationella överenskommelser, bland annat enligt proceduren i anmälningsdirektivet för tekniska föreskrifter, (EU) 2015/1535 och WTO:s TBT-avtal, avtal om tekniska handelshinder.

Tekniska föreskrifter enligt anmälningsdirektivet är bl.a. krav på varors egenskaper eller provning, begränsningar av varuanvändning, bestämmelser om återvinning av varor samt vissa förbudsbestämmelser. Även krav som rör informationssamhällets tjänster är anmälningspliktiga enligt direktivet.²¹ Om en myndighet inte anmäler tekniska föreskrifter,

²⁰ Artiklarna 15.3 samt 16.1 tredje stycket.

²¹ Anmälningsdirektivet artikel 1.1(f).

fast myndigheten borde gjort det, förlorar de tekniska föreskrifterna sin rättsverkan och kan inte tillämpas mot enskilda.²²

3.1 Förslag om ändring i alkoholförordningen (2010:1635)

Utredningen har föreslagit ändringar i 13 § som reglerar vilka informationstexter som ska användas i annonser för alkoholreklam i enlighet med 7 kap. 7 § alkohollagen (2010:1622), dvs i periodiska skrifter eller andra skrifter på vilka tryckfrihetsförordningen är tillämplig. De tre alternativ till informationstexter som bedömts som minst avskräckande föreslås tas bort. Ändringen innebär därmed en skärpning.

Krav som inte är tekniska specifikationer och som ställs på en produkt efter att den släppts ut på marknaden kan vara anmälningspliktiga om de på ett väsentligt sätt kan påverka produktens sammansättning, natur eller saluföring.²³ Syftet med ändringen är så som Kommerskollegium förstår det att hålla tillbaka alkoholkonsumtionen, även om utredningen också lyfter fram att det inte kan förutsägas att hur stor effekten på konsumtionen blir.²⁴ Enligt Kommerskollegiums bedömning aktualiseras anmälningsplikt om en väsentlig påverkan på saluföringen av alkohol inte kan uteslutas.

Enligt tidigare praxis har bestämmelser som förbjuder kommersiell reklam ansetts vara ett förbud mot en viss försäljningsform där inga krav uppställs på produkten egenskaper.²⁵ Den praxisen har dock gällt tidigare versioner av anmälningsdirektivet och tillämpningen i förhållande till direktiv (EU) 2015/1535 och den nu gällande bestämmelsen om anmälningsplikt av andra krav är därmed osäker.

Så som Kommerskollegium förstår rör förslaget annonser i periodiska skrifter eller andra skrifter på vilka tryckfrihetsförordningen är tillämplig. Om förslaget även kan röra informationssamhällets tjänster, utgör det enligt Kommerskollegiums bedömning en anmälningspliktig teknisk föreskrift, då det innebär ett krav vid utövande av verksamhet med sådana tjänster.²⁶

Mot denna bakgrund rekommenderar Kommerskollegium att förslaget anmäls i enlighet med direktiv (EU) 2015/1535. En anmälan sker genom att Regeringskansliet uppdrar åt kollegiet att anmäla förslaget till kommissionen.

²² Mål C-95/14, *UNIC* (2015) p. 29.

²³ Anmälningsdirektivet artikel 1.1(d).

²⁴ SOU 2020:46 del 2 s. 813 och 1033f.

²⁵ EU-domstolens dom i mål C-37/99, *Donkersteeg*, 2000, punkt 21.

²⁶ Anmälningsdirektivet artikel 1.1 (d-e).

3.2 Övriga förslag

Övriga remitterade författningsförslag innehåller enligt Kommerskollegiums bedömning inte några tekniska föreskrifter i form av krav på produkter eller informationssamhällets tjänster och behöver därför inte anmälas i enlighet med direktiv (EU) 2015/1535.

3.3 WTO:s TBT-avtal

Anmälningspliktiga tekniska föreskrifter enligt WTO:s TBT-avtal är bl.a. krav på produktionsmetoder, varors egenskaper samt provning av varor, om sådana bestämmelser kan ha en väsentlig inverkan på handeln mellan WTO-medlemmar.²⁷ Kommerskollegium bedömer att inget av de remitterade författningsförslagen omfattas av anmälningsplikt enligt TBT-avtalet.

Ärendet har avgjorts av enhetschefen Christofer Berg efter föredragning av utredaren Katarina Paul. I ärendets slutliga handläggning har utredarna Amelie Kvarnström och Ilja Tykesson deltagit.

Stockholm som ovan

Christofer Berg

Enhetschef

Katarina Paul

Utredare

²⁷ Artiklarna 2.9 och 5.6 TBT-avtalet.